

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. října 2022 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Jany Benedové a Bc. Lady Gerhardtové

takto:

Obžalovaný

M. H.

narozen [redacted] v Kladně, bez zaměstnání, bytem [redacted]

je vinen, že

v přesně nezjištěné době nejméně od září 2014 do 7. června 2017 v místě tehdejšího společného bydliště nejprve ve [redacted], okres Kladno, dále na přesně nezjištěné adrese v Kladně Kročehlavech a poté ve [redacted], v ul. [redacted], okres Kladno, fyzicky nepřiměřeně trestal svou nezletilou dceru K. H. [redacted], nar. [redacted] kterou měl soudně svěřenu do péče, a to tak, že v případě, že přinesla špatnou známku nebo poznámku ze školy, nebo zapomněla udělat úkol, nejméně jednou týdně ji bil otevřenou dlaní do obličeje, hlavy a po těle, bil ji páskem nebo vařečkou přes zadek, když po úderech upadla na zeď nebo na zem, tak v napadání pokračoval a v některých případech ji i kopal, v přesně nezjištěné době jí takto způsobil hematom v obličeji, boule na hlavě, a další modřiny, vzal jí mobilní telefon rozbil jí ho o zeď, nezletilá se otce bála a chtěla i utéct z domova a byly u ní zjištěny znaky týraného dítěte.

tedy

týral osobu, která byla v jeho výchově, a páchal takový čin po delší dobu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Kulíková

čímž spáchal

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 198 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Odůvodnění:

1. V této trestní věci bylo již rozhodnuto rozsudkem ze dne 29. 3. 2018, č. j. 2 T 12/2018-258, kterým byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným. Tento rozsudek byl z podnětu odvolání obžalovaného zrušen usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2018, č. j. 15 To 64/2018-296, a věc byla vrácena soudu prvního stupně. Krajský soud uložil soudu prvního stupně provést výslech nezletilých K[redacted] H[redacted], P[redacted] B[redacted] a N[redacted] D[redacted], výslech svědkyně M[redacted] B[redacted], přičemž nevyločil, že z obsahu těchto důkazů vyplyne potřeba provedení důkazů dalších, přibrat znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který by se vyjádřil k případným následkům jednání obžalovaného na zdraví nezletilé, všechny důkazy provedené zákonným způsobem pak vyhodnotit v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu a dospět tak ke spolehlivým skutkovým závěrům a ty v rozsudku řádně zdůvodnit v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 trestního řádu. Na základě řádně zjištěného skutkového stavu pak dospět k adekvátním právním závěrům a následně uložit trest v přiměřené míře.
2. Také rozsudek ze dne 9. 9. 2022, č. j. 2 T 12/2018-412, kterým byl obžalovaný uznán zločinem týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 roků a 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků, byl z podnětu odvolání obžalovaného zrušen. Krajský soud ve svém usnesení ze dne 15 To 3/2021-456, poukázal na procesní vady, kdy důkazy provedené v hlavním líčení dne 10. 12. 2018 a v hlavním líčení dne 9. 9. 2021 nebyly provedeny zákonným způsobem, uložil soudu prvního stupně tyto důkazy, tj. výpovědi svědkyně N[redacted] D[redacted] poškozené K[redacted] H[redacted] a výslech znalkyně MUDr. Horáčkové zopakovat, všechny provedené důkazy pak jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu zhodnotit v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu a v souladu s pravidly formální logiky, případně provést i další dokazování. Okresní soud tedy doplnil dokazování v naznačeném směru. Vzhledem ke změně v obsazení senátu se souhlasem obžalovaného a státního zástupce podle § 219 odst. 3 trestního řádu byly přečteny podstatné obsahy protokolů o hlavním líčení, včetně v nich provedených důkazů, s výjimkou protokolů o hlavním líčení konaných dne 10. 12. 2018 a dne 9. 9. 2021, zopakoval výslech poškozené K[redacted] H[redacted], svědkyně N[redacted] D[redacted] a opětovně vyslechl znalkyni MUDr. Ivanu Horáčkovou. Na návrh obžalovaného pak doplnil dokazování o zprávu dětského lékaře, který měl v rozhodné době v péči poškozenou. Na základě takto doplněného dokazování soud dospěl k následujícím závěrům:
3. Obžalovaný po celou dobu, jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem uvádí, že není pravda, co je mu kladeno za vinu. V přípravném řízení pouze uvedl, že ho celá situace mrzí a že už to půl roku dceru neviděl, dále využil svého práva nevypovídat. V hlavním líčení pak vypověděl, že mu byla dcera K[redacted] svěřena do péče v roce 2009. Byl nejšťastnějším tátou na

světě a vše přizpůsobil dceři. Všechno bylo skvělé, úžasné. Pak dcera nastoupila do školy, a od druhého pololetí začaly problémy v tom směru, že dcera zapomínala psát úkoly, zapomínala pomůcky do školy. Každý rok to bylo horší a horší. Začala lhát, vymýšlet si, podvádět, což řešil tím, že se s ní učil, vysvětloval. Zhoršení v učení řešil většinou domluvou, s dcerou se učil, a když to nezabíralo, zakázal jí mobil a počítač, kterým se věnovala víc než učení. Rozhodně popřel, že by dceru týral způsobem, který je mu kladen za vinu. Maximálně jí dal pohlavek nebo facku za lhaní. Jako příklad lhaní uvedl, že dcera ve škole tvrdila, že přinesla prezentaci, ačkoli ji nepřinesla. Když dál zapírala, praskly mu nervy a dal jí facku. Dnes by to řešil jinak. Se školou byla v kontaktu jeho přítelkyně, ale protože si poškozená nezapisovala úkoly, tak nevěděli, co po ní mají doma chtít. Na doporučení učitelky se snažili motivovat ji, ale to pomohlo jen na chvíli. V prospěchu měla horší průměr. Nikdy jí nenadával za špatné známky, ale spíš za to, že nebyla schopná přijít a říct mu vše na rovinu. Je přesvědčen, že jde o výmysl ze strany K[redacted] i Z[redacted], v jejichž výchově nyní K[redacted] je, protože tam dcera se nemusí učit a nemá žádné povinnosti. Poukázal také na to, že poškozená nevycházela s dcerami jeho přítelkyně E[redacted] a P[redacted], s nimiž začali bydlet ve společné domácnosti. V době konání hlavního líčení s nimi již nebydlela E[redacted], která chtěla být u svého otce, ale rozhodně od nich neodešla kvůli obžalovanému. Opakoval, že poškozená je velká lhářka, umí si vymýšlet, má bujnou fantazii. On se však domnívá, že toto není výmysl poškozené, ale že jde o práci Z[redacted], kteří ji chtěli do péče. Připustil, že poškozené K[redacted] rozbil mobilní telefon. Bylo to proto, že si hrála s telefonem místo učení, a vysmívala se mu do obličeje. Než aby uhodil ji, tak praštil telefonem, který dostala od Z[redacted]. Potvrdil rovněž, že poškozená K[redacted] mívala po těle modřiny, na nohách, na ruku, ale ty měla z trampolíny a z tělocviku ve škole, nikoli od něj. Měla také modřinu na obličeji u oka, tu jí ovšem udělala E[redacted], dcera jeho přítelkyně, která poškozené dala facku nebo pěstí. Popřel, že by na poškozenou někdy vzal vařečku, či že by do ní kopl, jen na ni občas zvýšil hlas. Jejich vzájemný vztah s poškozenou popisoval jako skvělý. Na podporu toho v hlavním líčení předložil výkresy, které poškozená malovala. Uvedl také, že s poškozenou byli v pedagogicko-psychologické poradně, dokonce byli dvakrát na rodinné terapii, ale bez výsledku.

4. Poškozená K[redacted] H[redacted] v hlavním líčení nevyužila svého práva nevypovídat, a uvedla, že ji obžalovaný začal dávat výprasky už od první třídy, když přinesla špatnou známku. Špatnou známkou byla čtyřka, pětka. Za trojku dostala seřváno, někdy i facku. Obžalovaný ji bil zpočátku rukou, dostávala facky přes tvář, pohlavky, potom na ni bral vařečky. Dokonce o ni asi tři vařečky zlomil. K tomu došlo v době od její první až čtvrté třídy. Potom se to ještě zhoršovalo – když dostala pětku nebo poznámku, začal s ní házet o zem, o zeď. Někdy ji obžalovaný dal takovou facku, že jí tou fackou hodil na zeď, ať měla bouli na čele. Po bití mívala modřiny na zádech, na zadku, kolikrát si nemohla ani sednout nebo lehnout, protože to hrozně bolelo, mívala rány na obličeji, boule na hlavě. Vždy musela říct, že spadla, např. z kola, že se bouchla o řídítko, nikdy nesměla říct, že to má od obžalovaného, to by pak doma byl ještě horší trest. Když měla monokl, obžalovaný koupil pudr, který vypadal jako jelení lůj, a tím ho zabarvil, a nakázal jí, aby řekla, že spadla z kola, kdyby si toho někdo všiml. Později na ni obžalovaný začal brát kožený pásek. Kolikrát ji vzal za ruku, držel ji ve vzduchu a mlátil ji, potom ji pustil, a když spadla na zem, ještě do ní kopl. K tomu docházelo většinou v jejím pokoji, kde byli sami, obžalovaný ji chytil za ruku a dovlekl ji tam. Také zavíral okna, aby ji nikdo neslyšel křičet. Když zavřel okna, už věděla, že dostane. Důvody byly stejné, známky, k bití docházelo vždy kvůli známkám a poznámkám, nadával jí u toho, jaké má známky. Přesto obžalovaný neudělal nic proto, aby měla známky lepší, neučil se s ní, nedělal s ní úkoly, jen jí řekl, že se to musí naučit, vyndal jí všechny předměty, co měli ve škole, že se je musí naučit za hodinu, že ji vyzkouší, a když to neuměla, dostala třeba pohlavek, ať se to jde učit dál. Později jí sehnal doučování na matematiku a angličtinu, to trochu pomohlo. Nikdy se nestalo, že by nebyla potrestána, když přinesla špatnou známku. Poškozená rovněž uvedla, že

v době soužití s obžalovaným se opakovaně stěhovali, na [REDAKCE] v [REDAKCE] ve [REDAKCE]. Ve dvou obdobích také bydleli v jedné domácnosti s paní B [REDAKCE] a jejími dcerami E [REDAKCE] a P [REDAKCE]. Obžalovaný ji trestal stejně, ať už spolu bydleli sami, i když bydleli s paní B [REDAKCE] a jejími dcerami, vždy to bylo podle známek, které měla pořád špatné, nejméně jednou týdně, někdy i dvakrát do týdne. P [REDAKCE] i E [REDAKCE] byly mladší než ona. Potvrdila, že spolu nevycházely. Dohadovaly se a hádaly, ale nepraly se, maximálně se zatahaly za vlasy. Domnívá se, že od nich neměla žádné zranění. Většinou jejich dohadování obžalovaný tím, že dal výprask jí. Potrestal také E [REDAKCE], kterou uhodil tyčí od vysavače za to, že po poškozené něco hodila, a jednou s ní třísknul o zem, protože pošlapaly trávník. Poškozená uvedla, že byla také trestána od paní B [REDAKCE], od ní dostala párkrát pohlavek, ale nebylo to tak hrozné, jako od obžalovaného. Paní B [REDAKCE] se jí nikdy nezastala, když od obžalovaného dostala výprasky, někdy řekla, že si za to může sama. Obžalovaný jí také nadával, říkal jí, že je kráva, že je nevychovaná, neschopná, že se nedokáže učit, křičel na ni, nadával jí, že je pořád na telefonu. Svěřovala se především tetě a strejdovi, i když i těm zpočátku říkala, že má poranění z kola a tak, do páté třídy občas kamarádce N [REDAKCE] D [REDAKCE]. Neřekla to nikomu z učitelů, nestěžovala si jim. Bála se toho, co se stane, měla obavy z toho, co udělá obžalovaný, až zjistí, že to někde hlásila, že to bude ještě horší, pak už se ale potřebovala někomu svěřit, a teta jí nabídla pomoc. Ze školy neměla žádné zranění ani modřiny. Od doby, co je u své tety, se její prospěch zlepšil, neměla žádné čtyřky, pětky, trojku jen občas, měla na vysvědčení dokonce vyznamenání. Teta se s ní učila, cítí u ní podporu. Vystudovala střední zdravotní školu.

5. Z výpovědi svědkyně E [REDAKCE] B [REDAKCE], dcery družky obžalovaného M [REDAKCE] B [REDAKCE], pak soud zjistil, že tato svědkyně viděla, jak obžalovaný poškozenou bil, že jí dával velké facky. Svědkyně rovněž vypověděla, že viděla i monokly na očích poškozené a odřeniny na nohou a rukou, které jí obžalovaným tímto bitím způsobil. Monokly na očích poškozená na přání obžalovaného maskovala tyčinkou tělové barvy, která vypadala jako rtěnka, přičemž ji obžalovaný naváděl, aby řekla, že spadla z kola, kdyby se jí někdo ptal. Svědkyně uvedla, že obžalovaný bil poškozenou, když např. zatajila známku, když nenosila úkoly nebo když nesnědla svačinu a zatajila to. Nebylo to každý den, ale vždy, když známku zatajila a když neměla úkoly, tak 3x-4x v týdnu. Poškozená podle svědkyně zatajovala známky a nenosila úkoly proto, že se bála, mluvila o tom, že se obžalovaného bojí. Také když poškozená něco neuklidila, dal jí obžalovaný facku. Facka byla rychlá a velká, obžalovaný má velkou sílu. Obžalovaný bil poškozenou otevřenou dlaní přes obličej, ran jí dával poměrně dost, i když ho prosila, aby to nedělal. Svědkyně také viděla, že obžalovaný poškozenou vzal za ruku a hodil ji na zem, že s ní silně bouchl o skříň. Potvrdila, že obžalovaný sebral poškozené mobilní telefon, který jí dal před tím k Vánocům, a že jí později rozbil další mobilní telefon, který dostala od své tety. Tím obžalovaný hodil o zeď, až se všechno rozletělo. Svědkyně také uvedla, že slyšela, když obžalovaný poškozenou bil páskem, byť to přímo neviděla, protože byla v jiné místnosti. Poškozená se před ranami schovávala na postel, odkud ji obžalovaný často sundal, ale mohlo ji to bouchnout do ruky, do nohy. U tohoto bití přímo nebyla, ale slyšela to z vedlejší místnosti. Potvrdila rovněž, že obžalovaný poškozenou bil vařečkou, kterou měli doma, ale víc ji bil páskem. Vypověděla, že se poškozená na chování obžalovaného stěžovala buď jí, nebo své tetě, ve škole to nikomu nechtěla říkat. Uvedla, že modřiny, které měla po bití, se poškozená snažila skrývat, nosila mikiny, modřiny si maskovala make-upem, také obžalovaný jí říkal, ať je co nejvíce kryje. Svědkyně rovněž uvedla, že jí se nikdo neptal, od čeho má K [REDAKCE] modřiny. Svědkyně také uvedla, že obžalovaný víckrát zbil i ji. Jednou ji udeřil o roh betonu, vzal ji a hodil ji na zem, protože šly přes trávník, který zasel, dal jí asi čtyři facky přes tvář, udeřil ji bolestivě kovovou tyčí od vysavače do ruky a do nohy, kde pak měla modřinu. K [REDAKCE] ale obžalovaný bil mnohem víc než ji. Uvedla také, že asi dvakrát dal facku i její sestře P [REDAKCE], ale spíš na ni a na P [REDAKCE] křičel. Na K [REDAKCE] také křičel, ale tu i bil. Její matka obžalovaného někdy zastavila, když K [REDAKCE] bil už dlouho, někdy šla za svědkyní a její sestrou a utěšovala je, odvedla je pryč, aby

u toho nebyly. Proto často přímo neviděla bití K[REDAKCE], někdy to ale viděla než, obžalovaný zavřel dveře pokoje, v němž poškozenou bil. Často však svědkyně slyšela, jak K[REDAKCE] obžalovaného prosila, aby ji nechal, a slyšela její nárek a rány. Podle svědkyně si poškozená bití nezasloužila, její matka s ní chtěla špatné známky řešit, ale obžalovaný ne. Svědkyně pak uvedla, že od doby, co bydlí u tety, se poškozená hodně zlepšila ve škole, dokonce dostala jedničku z testu z fyziky. Svědkyně dále uvedla, že odešla bydlet ke svému otci kvůli obžalovanému, nechtěla, aby jí obžalovaný zase ublížil. Uvedla, že má sice ráda svou matku, ale kvůli obžalovanému s ní už bydlet nechce.

6. Nový výslech této svědkyně na návrh obhajoby soud neprovedl nejen proto, že neshledal k takovému opakovanému výslechu důvod, jednak proto, že tento důkaz byl v hlavní líčení proveden, když výpověď této nezletilé byla podle § 102 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení čtena (č.l. 247), ale především proto, že svědkyně dne 30. 11. 2020 zemřela, což bylo potvrzeno lustrací v centrální evidenci obyvatel. Proto byl návrh na výslech této svědkyně v hlavní líčení soudem zamítnut.
7. Svědkyně J[REDAKCE] Z[REDAKCE], teta poškozené ze strany matky potvrdila, že si jí poškozená K[REDAKCE] asi od šesté nebo sedmé třídy opakovaně stěžovala na chování obžalovaného. Měla z něj a z jeho bití velký strach. Svědkyně uvedla, že poškozené mívala modřiny a podlitiny od dětství. Ona se sice domnívala, že je má poškozená od otce, ale když se poškozené zeptala, ta se stáhla do sebe a nechtěla říct, od čeho je má, buď mlčela, nebo řekla, že spadla, také se rozplakala a odpověděla, že to nesmí nikomu říct, že jí to táta nařídil. Až později, v létě 2016, se začala víc svěřovat. Přiznala, že ji obžalovaný bije. Nechtěla to ale řešit, protože se ho strašně bála a měla obavy, že to pak bude ještě horší. Svědkyně také potvrdila, že poškozené koupili mobilní telefon, který obžalovaný později rozbil. Podrobně popisovala, jak probíhaly návštěvy poškozené u ní doma. Uvedla také, že nyní má se svým manželem poškozenou ve své péči na základě rozhodnutí Okresního soudu v Kladně. Uvedla také, že od té doby se poškozená zlepšila i ve škole.
8. Svědkyně rovněž předložila komunikace, kterou vedla prostřednictvím e-mailu ohledně poškozené s obžalovaným, a kterou vedla s poškozenou prostřednictvím aplikace WhatsApp. V těchto zprávách jí nezletilá píše o tom, že ji otec mlátí a že z něj má strach. Předložila také zvukový záznam hovoru mezi P[REDAKCE] B[REDAKCE] a poškozenou, jehož přepis je na č.l. 233.
9. Svědkyně Mgr. K[REDAKCE] N[REDAKCE], třídní učitelka poškozené, potvrdila, že po přestěhování poškozené došlo k jejímu markantnějšímu posunu v chování i v učení. Začala být veselejší, komunikuje s dětmi, je šťastnější. V hlavních předmětech došlo ke zlepšení, je sice prospěchově slabší, ale na výuku je mnohem víc připravena. Předtím byla velký introvert, vůbec se neprojevovala, o rodinných problémech nekomunikovala, jen sklopila hlavu, mlčela a stáhla se do sebe.
10. Svědkyně N[REDAKCE] D[REDAKCE] uvedla, že se s poškozenou bavily v 5. třídě, když k nim poškozená nastoupila do stejné třídy, na konci 5. třídy pak ale přestoupila na jinou školu. Uvedla, že si pro osmiletý časový odstup i s ohledem na to, že má sama své starosti kvůli bývalému příteli, toho moc nepamatuje, ale ví, že obžalovaný párkrát na poškozenou vztáhnul ruku. Jednou poškozená přišla do školy a měla modřinu přes celé čelo. K tomu jí řekla, že jí obžalovaný dal hlavou o zeď, a to kvůli špatné známce. Obžalovaný poškozenou uhodil vždy jen kvůli známám, nebo kvůli bordelu v pokoji. Mohlo to být i dvakrát do týdne. Jiné modřiny neregistrovala, v tom věku bývalo normální mít na sobě modřiny. V její přítomnosti obžalovaný poškozenou kvůli známám seřval, v tu chvíli neřval sprostě, dovolil jim učit se spolu. Pokud je jí známo, poškozená měla s nevlastními sestrami vcelku dobrý vztah, říkala jí, že jsou spolu v pohodě, měla je ráda, na to, že nejsou vlastní, měla ráda i malého bráchu.
11. Svědkyně M[REDAKCE] B[REDAKCE] vypovídala o tom, jak se s obžalovaným seznámili a postupem času začali spolu žít, po nějaké době soužití se rozhodli, že každý bude bydlet sám a v roce

2015 se rozhodli znovu bydlet společně. Od začátku byly problémy mezi dětmi, jejími dcerami a poškozenou. Poškozená od začátku školní docházky nevládala učivo, nepsala domácí úkoly, nechtěla se učit, je pomalá. Sama říkala, že ji škola nebaví, že je líná se učit. Snažili se všichni, učitelé i ona, sehnali jí doučování, učili se s ní, psali s ní úkoly, i obžalovaný, na obžalovaném bylo vidět, že nechápe její problémy ve škole. Poškozená jim lhala, tím je myšleno, že zatajovala domácí úkoly. Domácí povinnosti měly všechny tři dívky, úkoly jim spravedlivě rozdělila. Co se trestů týče, řešil to obžalovaný po svém, dohodli se tak, že si každý bude řešit své děti. Většinou je obžalovaný řešil s nezletilou K. v jejím pokoji, odkud byl slyšet zvýšený hlas obžalovaného, ona byla v jiném pokoji. Uvedla také, že určité jak ona, tak obžalovaný pláclí děti přes zadek, když neposlechly, nic, co by vybočovalo od ostatních rodin. Přes hlavu obžalovaný K. nikdy nebyl, nepoužíval žádné nástroje. Poranění na poškozené viděla často, i na ostatních dětech, ony si ubližovaly navzájem, neměly se rády. Běžně měly modřiny po těle, které si dělaly navzájem, praly se, kopaly se, škrábaly. E. způsobila K. 2x modřinu do oka, z toho jednou jí vrazila klíč do oka, E. měla od K. šrám na zádech. E. od mala dochází k psychiatrovi a psychologovi, má středně těžké ADHD a emoční nestabilitu, dokáže být agresivní. Potvrdila, že obžalovaný poškozené rozbil telefon, u toho však přímo nebyla přítomna.

12. Nezletilá P. B. vypověděla, že když s nimi bydlela nezletilá K. B. chodily spolu do školy, ona chodila do 2. třídy (v době výslechu chodila do 5. třídy), někdy se bavily, někdy se hádaly, někdy se pomlouvaly, někdy se i praly. Když chodila do 3. třídy, poškozená s kamarádem ji pomlouvali. V té době s nimi bydlela i E. K. si s nimi někdy hrála, ale spíš se hodně hádaly. K. se neučila, všude říkala, že se s ní máma neučí, i když se s ní učila, chodila k nim paní, která ji doučovala. K. dostala vynadáno za to, že lhala, například řekla učitelce, že zapoměla tělocvik, ale to řekla proto, že nechtěla cvičit, také říkala, že zapoměla úkol nebo že žádný úkol nemá. Neviděla, že by K. dostala přes zadek nebo od rodičů facku. Viděla na ní modřiny různé po těle, na kolenou, neměla je od obžalovaného. Ví, že E. bouchla poškozenou klíčem, a ta pak měla monokl.
13. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, specializace klinická psychologie, a z výslechu znalce PhDr. Karla Humhala bylo zjištěno, že u poškozené byly zjištěny znaky týraného dítěte. Její intelektová kapacita je nadprůměrná, reálný intelektový výkon je průměrný v důsledku částečného výukového a výchovného zanedbání. Osobnost poškozené je nezralá, emočně labilní, s vysokou hladinou úzkosti a s pocitem vnitřního napětí. Je citově frustrovaná a deprivovaná. Poškozená je schopná vnímat prožité a toto reprodukovat. Sklony ke konfabulacím u ní nebyly zjištěny. Nebylo ani zjištěno, že by poškozená byla ovlivňována ke změně výpovědi. Vztah poškozené k otci je ambivalentní, bojí se ho, ale má ho ještě ráda.
14. Ze znaleckého posudku znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, dětská psychiatrie, a z výpovědi znalkyně MUDr. Ivany Horákové bylo zjištěno, že nezletilá poškozená K. H. je od 7. 5. 2019 v péči psychologů, kdy vyšly najevo další skutečnosti týkající se poškozené, a to úzkostné reakce, noční pomočování a snad i noční děsy, obava z možného setkání s obžalovaným, stále prožívá předchozí situace, kdy byla obžalovaným bita, měla pocit nepochopení okolím, což naplňuje obsah posttraumatické stresové poruchy. Znalkyně po vyšetření poškozené konstatovala, že nezletilá zůstává hluboce ponořena do problému, který není schopna vidět objektivně a opustit bez pomoci zvenčí, k čemuž se nadále staví negativně. S přihlédnutím k brzké separaci z původní rodiny další průběh jejího života byl závislý na výchově pouze jedním rodičem, chyběla raná interakce s matkou. Za přítomnosti fyzického (bití) i citového týrání (nesplnění očekávání ze strany otce ve výuce) se u poškozené vyvíjel pocit zrady, zažívala bezmocnost, stigmatizaci ve smyslu zhoršení kognitivního vývoje, snížení sebeúcty, z vnějších symptomů s projevy inhibice, školního selhávání, agrese, hostility, odmítání komunikace, nedostatku vůle. Zažívala i vysoký stupeň stresu při soužití s nevlastními sestrami, kdy docházelo nesporně k rivalitním

vztahům a též vůči partnerce otce. Poškozená aktuálně není schopna samostatného způsobu života, realistického sebehodnocení, sebecenění a sebeutěšení, nachází se v identitní krizi s průvodními psychopatologickými problémy. Změna chování, psychosomatické poruchy, noční děsy, separační anxieta, sexualizované chování naplňuje i charakteristiky posttraumatického procesu. Nadbytečné vyšetřování vede u nezletilé poškozené k sekundární viktimizaci, traumatizaci víc, než traumatizoval vyšetřovaný delikt, vlastní citové vzruchy k obžalovanému cítí jako tíživé a ohrožující. Poškozená z psychiatrického hlediska vykazuje psychické symptomy spadající do kategorie diagnostické jednotky CAN (Child Abuse nad Neglect), zahrnující úmyslné ubližování nejbližšími pečovateli, které má závažný dopad na život dítěte, na jeho další vývoj a na jeho postavení ve společnosti. U poškozené jsou přítomny odchylky v chování, je pasivní až inhibovaná, což se projevuje poruchami koncentrace ve škole, trpí polaritou ve vyjadřování emocí, trpí sníženou frustrační tolerancí, což se odráží k odchýlnému vývoji osobnostní struktury. U poškozené byly zjištěny znaky trýzněného dítěte – nepříznivá rodinná anamnéza, fyzické tresty od otce, vysoká hladina psychické lability, úzkosti, sklon k depresi, opatrnost, ostražitost. Znalce na základě vyšetření nezletilé poškozené upozornila na možnost kombinace týrání nezletilé fyzickými tresty – bitím, křikem i formou psychickou. Intelektová kapacita poškozené podle psychologického vyšetření je nadprůměrná, reálný intelektový výkon je průměrný v důsledku částečného výukového a výchovného zanedbávání. Osobnost poškozené nenezralá, emočně labilní, s vysokou hladinou úzkosti a pocitem vnitřního napětí. Je citově frustrovaná a deprivovaná, jak bylo popsáno ve znaleckém posudku na posuzovanou nezletilou soudním znalce psychologem, s jehož závěry se znalkyně plně ztotožňuje.

15. Soud nevyhověl návrhu obhajoby na vypracování revizního znaleckého posudku, neboť nemá pochybnosti ani o odbornosti znalkyně a její erudici. Pochybnosti nevzbuzují ani závěry, k nimž znalkyně MUDr. Horáčková dospěla. Je třeba uvést, že znalkyně se nevyjadřuje ke skutkovým zjištěním, ale toliko k psychickému stavu poškozené. Znalce vycházela nejen ze spisové dokumentace, která jí byla soudem předložena, a především ze samotného vyšetření poškozené. Své závěry znalkyně řádně, podrobně a logicky zdůvodnila a vysvětlila, přičemž tyto závěry nejsou v rozporu s provedenými důkazy ani se zjištěními znalce psychologa, který rovněž poškozenou vyšetřil, a jehož závěry v souladu se svou odborností znalkyně dokresluje. Ani skutečnost, že poškozený s těmito závěry nesouhlasí, nemůže být důvodem pro revizi takového posudku. Závěry znalkyně ohledně chování poškozené jsou navíc také v souladu se zprávami školy, třídní učitelky poškozené i Oddělení sociálně právní ochrany dětí Magistrátu města Kladna či pedagogicko-psychologické poradny.
16. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a z výsledku znalce MUDr. Petra Kubeje bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí a netrpěl žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Jeho schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání i schopnosti ovládat byly zachovány. Pobyt obžalovaného na svobodě není pro společnost nebezpečný, znalec proto nenavrhuje uložení ochranného léčení. Obžalovaný je chopen chápat smysl trestního řízení a plnohodnotně se ho účastnit.
17. Ze zprávy sociálního odboru, oddělení sociálně právní ochrany dětí (dále jen OSPOD) Magistrátu města Kladna, bylo zjištěno, že nezletilá K. byla předběžným opatřením Okresního soudu v Kladně svěřena do péče manželů J. a J. Z. Návrh na předběžné opatření podal tento úřad na základě oznámení, které učinila nezletilá K. na OSPOD i SKPV Kladno. Z této zprávy rovněž vyplývá, že nezletilá E. B., dcera partnerky obžalovaného, byla aktuálně svěřena do péče svého otce s ohledem na to, že měla být fyzicky trestána svou matkou i obžalovaným.
18. Ze zprávy Základní školy a Mateřské školy Kladno, Vodárenská 2116, která byla k návrhu připojena, bylo zjištěno, že výsledky poškozené v druhém pololetí školního roku 2016/2017

dosahují průměrné známky 2,50, ze tří předmětů je klasifikována dostatečnou známkou. Ve škole je hodně pasivní, i ve vztahu ke spolužákům, mnohdy uzavřená do sebe.

19. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 6. 2017, č. j. 43 Nc 2914/2017-17, bylo potvrzeno, že soud nařídil předběžné opatření, kterým nezletilou K [redacted] H [redacted] umístil do péče J [redacted] Z [redacted] a J [redacted] Z [redacted], a že o tomto předběžném opatření bylo z podnětu návrhu OSPOD Magistrátu města Kladna. Z návrhu vyplývá, že nezletilá se manželům Z [redacted] svěřila s tím, že je doma svým otcem týrána, což se děje delší dobu, v rámci rodiny se nepodařilo situaci vyřešit, situace je neměnná, nezletilá se bojí bydlet u svého otce a jeho družky. Nezletilá měla na těla několikrát modřiny a svěřila se s tím, že ji otec bije, fackuje ji a nadává. Nezletilá při jednání u OSPOD (záznam o jednání na č. l. 179) vyprávěla o tom, ji její otec mlátí (fackuje, řev na ni, hází z postele, mlátil ji koženým páskem), a to již od 1. třídy s tím, že od 5. třídy je to horší. O tom se svěřila tetě J [redacted]. Bála se jít domů s tím, že kdyby se otec dozvěděl, kde byla, něco by jí udělal.
20. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 10. 11. 2017, č. j. 42 P 144/2010-199, bylo rozhodnuto o svěřeni nezletilé K [redacted] H [redacted] do péče J [redacted] Z [redacted] a J [redacted] Z [redacted], a oběma rodičům stanoveno výživné. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 3. 8. 2018, č. j. 42 P 144/2010 – 334, který nabyl právní moci dne 19. 9. 2018, byla nezletilá poškozená K [redacted] H [redacted] svěřena na společné pěstounské péče manželů J [redacted] Z [redacted] a J [redacted] Z [redacted].
21. Ze zprávy Pedagogicko-psychologické poradny Středočeského kraje, pracoviště Kladno, bylo zjištěno, že nezletilá je v evidenci od září 2013, kdy byla vyšetřena z důvodu výchovných a výukových obtíží. Tehdy nebyla prokázána problematika specifické vývojové poruchy učení. Zvýšená nejistota, obava ze selhání a snaha se zavděčit (zejména rodičům). Při vyšetření v říjnu 2015 byla poškozená při navázání kontaktu bojácná, velmi tichá, stydlivá, nervózní. Postupně se dokázala mírně uvolnit a víc mluvit, ale stále tiše, stydlivě a málo. Bylo zjištěno pomalejší pracovní tempo v Čj, zvýšená nejistota ve vztahu ke školní práci u dívky s aktuálním intelektovým výkonem v pásmu průměru. Výchovné potíže patrně v souvislosti s rodinnou problematikou. Byla doporučena rodinná terapie, v domácím prostředí v rámci možností laskavý a přijímací přístup spolu s jasným nastavením hranic a jejich důsledným dodržováním.
22. Součástí spisu je rovněž e-mailová komunikace mezi obžalovaným a svědkyní J [redacted] Z [redacted], jejichž předmětem jsou především výchovné problémy obžalovaného s poškozenou a snaha o domluvu ohledně jejího dalšího výchovného prostředí.
23. Obžalovaný rovněž předložil e-maily, které mu zaslala na jeho adresu jeho přítelkyně M [redacted] B [redacted] s tím, že se má jednat o zprávy, které jí zaslala učitelka poškozené. Jejich obsahem je především skutečnost, že poškozená neodevzdala požadované práce, ač učitelce tvrdila, že je odevzdala. Předložil také výkresy, které kreslila poškozená.
24. Ve věci byla rovněž zajištěna facebooková komunikace mezi poškozenou K [redacted] H [redacted] a svědkyní E [redacted] B [redacted], z níž však nevyplynají žádné relevantní skutečnosti.
25. Obžalovaný prostřednictvím svého obhájce navrhl doplnit dokazování výsledkem dětského lékaře MUDr. Petra Cibulky, v jehož péči poškozená v rozhodnou dobu byla. Soud sice neprovedl důkaz výsledkem tohoto svědka, avšak vyžádal od něj lékařskou zprávu, kterou je třeba objasnit skutečnosti, k nimž měl být vyslechnut. Z jeho zprávy vyplývá, že poškozená K [redacted] H [redacted] byla v jeho péči od 1. 7. 2011 do 8. 9. 2015. V dotazovaném období, tj. od září 2014 byla v jeho ordinaci vyšetřena celkem 5x, a sice dne 6. 11. 2014 pro nastydnutí, dne 12. 12. 2014 pro gastroenteritis, dne 4. 2. 2015 pro virózu, dne 4. 5. 2015 proběhla preventivní prohlídka a zjištěna pollinosa, a dne 24. 8. 2015 byla ošetřena pro vulvitis levis. Celková prohlídka těla poškozené proběhla v rámci preventivní prohlídky v květnu 2015,

v ostatních případech úměrně důvodu návštěvy či typu onemocnění. Při kontaktech nebyly zaznamenány známky poranění, modřiny či jiné známky týrání či zanedbání péče, kromě pollinotických potíží nebyla vážněji nemocná.

26. Soud po doplnění dokazování dospěl k závěru, že provedené důkazy skýtají dostatečný podklad pro jeho rozhodnutí, když soud především provedl opětovný výslech poškozené K. H. a svědkyně N. D., i výslech znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Horákové. Jak bylo již výše zmíněno, soud zamítl návrh obhajoby na doplnění dokazování výsledkem svědkyně E. B. i zpracování revizního znaleckého posudku z oboru psychiatrie na poškozenou K. H. a z jakých důvodů. Zamítl také provedení důkazu ustanovením a výsledkem třídní učitelky nezletilé ze Základní školy Stochov. V tomto řízení totiž byla již soudem vyslechnuta Mgr. K. N., jejíž výpověď byla se souhlasem obžalovaného a státního zástupce v hlavním líčení čtena (č.l. 248), která byla učitelkou nezletilé poškozené v rozhodné době, zatímco Základní školu Stochov nezletilá poškozená navštěvovala v době předcházející období uvedenému v obžalobě a výslech její třídní učitelky by tak nemohl objasnit rozhodné skutečnosti k době páchání nyní projednávané trestné činnosti.
27. Když tedy soud zhodnotil provedené důkazy, a to jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že ačkoli obžalovaný popírá, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, z provedených důkazů má soud prokázáno, že se stal skutek tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku a že se jej dopustil právě obžalovaný. Soud při svém rozhodování vycházel především z výpovědi samotné poškozené, na základě jejíž výpovědi upravil popis skutku, přičemž poškozená dostatečným způsobem popsala, jak se k ní obžalovaný choval, jak s ní nakládal. Poškozená vypovídala o jednání obžalovaného podrobně, uváděla detaily, vypovídala v souladu s ostatními ve věci provedenými důkazy, přičemž i její vystoupení před soudem bylo doprovázeno přílehlavým psychomotorickým a emočním doprovodem. V průběhu celého řízení vypovídala o podstatných skutečnostech shodně, pokud pak došlo k drobným odchylkám, netýkají se podstatných skutečností, a jsou zcela vysvětlitelné odstupem času od prožité události k výpovědi a s tím souvisejícím procesem zapomínání, a naopak svědčí o tom, že nejde o naučenou výpověď. Výpověď poškozené navíc nestojí osamoceně, ale je podporována řadou provedených důkazů. Jde zejména o výpovědi svědkyně J. Z., které se nezletilá postupně svěřovala s tím, jak je jí ze strany obžalovaného ubližováno a z jakých důvodů, i s tím, že se obžalovaného bojí. Její výpověď potvrzuje i svědkyně N. D., byť byla v kontaktu s poškozenou jen po část rozhodného období, když byla spolužačkou a kamarádkou poškozené v páté třídě, a poté, co se poškozená odstěhovala od obžalovaného, se viděly jen jednou. Ta potvrdila, že na čele poškozené viděla modřinu, kterou jí podle slov poškozené způsobil otec kvůli špatné známce. Výpověď poškozené potvrzuje zejména svědkyně E. B., která také jen po určité části rozhodného období žila v jedné domácnosti s obžalovaným a s poškozenou. Byla tak přímým svědkem jednání obžalovaného vůči poškozené, které přímo viděla, anebo slyšela rány a křik poškozené z jiné místnosti. Tato svědkyně potvrdila výpověď poškozené o tom, že ji obžalovaný bil, že obžalovaný k bití používal i vařečku a kožený pásek, shodně jako poškozená vypověděla, z jakých důvodů byla poškozená obžalovaným bita, tedy že k tomu docházelo kvůli známkám, učení a úkolům, i jak často, tj. že k bití docházelo několikrát týdně, což rovněž odpovídá výpovědi poškozené. O věrohodnosti a pravdivosti výpovědí všech těchto svědkyň soud nemá důvodu pochybovat, svědkyně N. D. a E. B. nemají k obžalovanému žádný vztah, v době, kdy vypovídala svědkyně E. B., nežila již v jedné domácnosti s obžalovaným, ale u svého otce, a obě svědkyně nebyly v době svého výslechu v kontaktu s poškozenou. Slyšené svědkyně J. Z. a E. B. rovněž potvrdily výpověď poškozené o tom, že mívala z bití obžalovaného modřiny, které viděla a které se snažila skrývat pod oděvem, svědkyně E. B. také potvrdila, že

obžalovaný zakrýval poškozené podlitiny v obličeji make-upem. Také vysvětlení poškozené o tom, proč se o jednání obžalovaného nezmiňovala dříve, a to ani ve škole či při sezení v psychologické poradně, tj. že se bála obžalovaného a následků takového oznámení, a logicky tak o něm nechtěla mluvit v jeho přítomnosti, zcela odpovídá situaci, neboť poškozená byla dítě, žákyně základní školy, byla na obžalovaného zcela odkázána, nejen kvůli tomuto věku, ale také proto, že byl jejím jediným rodičem, neboť její matka odešla a poškozená nebyla a není s ní v kontaktu. Také chování poškozené, které zaznamenalo její okolí, popsali slyšení svědci, včetně její třídní učitelky Mgr. N. [REDAKCE], která poté, co poškozená začala žít u pěstounů, u poškozené zaznamenala a popsala výraznou změnu v jejím chování i změnu v jejím prospěchu. V souladu s těmito výpověďmi jsou pak zprávy pedagogicko-psychologické poradny a shodná zjištění znalců z odvětví psychologie a psychiatrie, kteří poškozenou zkoumali a kteří popsali zvýšenou hladinu úzkosti, vnitřní napětí, pocity zrady, bezmoci, nepochopení, snížení sebevědomí, které jednání obžalovaného u poškozené vyvolalo.

28. V rozporu s těmito důkazy pak nejsou ani výpovědi svědkyň M. [REDAKCE] B. [REDAKCE] a P. [REDAKCE] B. [REDAKCE], byť do jisté míry podporují určité skutečnosti, které uváděl ve své výpovědi obžalovaný. První ze svědkyň ovšem uvedla, že po dohodě s obžalovaným každý trestal své děti. Potvrdila, že obžalovaný tak činil v zavřeném pokoji poškozené, odkud bylo slyšet jeho zvýšený hlas, což koresponduje s výpověďmi poškozené K. [REDAKCE] H. [REDAKCE] i svědkyně E. [REDAKCE] B. [REDAKCE]. Pokud pak jde o svědkyni P. [REDAKCE] B. [REDAKCE], je třeba zohlednit, že tato svědkyně je ještě mladší, než byla její sestra E. [REDAKCE]. Její věk má vliv na její vnímání konkrétních událostí, jichž byla přítomna, k těmto událostem navíc došlo před mnoha lety. V neposlední řadě je třeba zohlednit, že tato svědkyně jako jediná z dětí, na rozdíl od poškozené či svědkyně E. [REDAKCE] B. [REDAKCE], je stále v rodinném prostředí, v němž figuruje obžalovaný, a je tak zřejmé, že z tohoto důvodu je loajální především ke své matce, ale i k obžalovanému. Tento postoj byl zřejmý i z chování nezletilé u soudu, kdy některé části její výpovědi byly doslova stejné s tím, co uváděla její matka, i co do použitých výrazů. I přesto však její výpověď o tom, že nebyla přímo přítomna tomu, kdy obžalovaný poškozenou bil, odpovídá výpovědi poškozené K. [REDAKCE] H. [REDAKCE], i její sestry E. [REDAKCE] B. [REDAKCE] o tom, že k bití poškozené docházelo v pokoji poškozené bez přítomnosti dalších osob.
29. Soud posuzoval výpověď poškozené také s ohledem na poukazy obžalovaného na její neustálé lhaní. Například svědkyně D. [REDAKCE] uvedla, že jí nikdy poškozená lhala. Pokud se pak další svědci zmiňovali o konkrétních případech, kdy poškozená nemluvila pravdu, šlo prakticky vždy o zapírání, zamlčování úkolů či učiva, zapomínání a výmluvy na zapomenutí úkolů nebo školních pomůcek, ale nikdo z nich neuváděl, že by si poškozená aktivně vymýšlela, popisovala či konstruovala události, které se nestaly. K ničemu takovému ani nemá podle psychologického znaleckého posudku sklony, přičemž ani nebylo zjištěno, že by výpověď poškozené byla kýmkoli ovlivňována.
30. Soud tak i z tohoto důvodu dospěl k závěru, že výpověď poškozené je věrohodná a není důvodu jí nevěřit. Proto také, jakož i s ohledem na to, že výpověď poškozené má oporu v dalších provedených důkazech, vycházel při svém rozhodování z této výpovědi poškozené.
31. Na základě shora uvedených skutečností tak soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku, když dlouhodobě, tedy po dobu mnohonásobně přesahující 6 měsíců, hrubě nakládal se svou dcerou, nezletilou poškozenou K. [REDAKCE] H. [REDAKCE], ačkoli byl jako její otec podle § 858 občanského zákoníku povinen pečovat o její zdraví, o její tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj a chránit ji. Nejméně v období uvedeném ve výroku tohoto rozsudku obžalovaný poškozenou nepřiměřeně fyzicky trestal, především tak, že ji bil do různých částí těla, do hlavy, obličeje, přičemž jí způsoboval boule, hematomy a podlitiny, namísto toho, aby jí

projevoval lásku, byl jí oporou a pomáhal jí, mimo jiné i v získávání dovedností a návyků souvisejících s řádným učením a s vypracováním školních úloh. Bití jak otevřenou rukou, tak za pomoci různých předmětů, jakými jsou pásek či vařečka, natož kopání, je třeba považovat za týrání, a to nejen s ohledem na věk a tělesnou konstrukci poškozené, ale i s ohledem na to, že ji bil takovou silou, že po jeho úderech opakovaně upadla na zeď nebo na zem, a že dokonce o ni ve třech případech vařečku zlomil. Obžalovaný je otcem poškozené, a v době, kdy k činu docházelo, byla do jeho péče svěřena rozhodnutím soudu, přičemž vzhledem ke svému věku nebyla poškozená schopna sama starat se o sebe, přičemž vzhledem k absenci matky neměla žádnou možnost, aby se o ni postaral druhý z rodičů. Jednání obžalovaného poškozená pro jeho bezohlednost i bolestivost pocítovala jako těžké přikopání. Obžalovaného, který jí měl jako otec být oporou, se bála a strach z něj v ní přetrvával minimálně do doby znaleckého vyšetření, při kterém byly v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného u poškozeného zjištěny znaky týraného dítěte, výše popsané psychické symptomy spadající do kategorie diagnostické jednotky CAN, jakož i známky výchovného zanedbání. Obžalovaný přitom měl poškozenou ve výchově od jejího nejútlejšího věku, poškozená vlastní matku prakticky nepoznala, o to víc bylo na místě, aby obžalovaný své dceři projevoval lásku a skýtal jí pocit ochrany a bezpečí.

32. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry v souladu s ustanovením § 39 odstavce 1 trestního zákoníku soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu na ochraně osob, které vzhledem ke svému věku jsou v péči a výchově jiných osob, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. V daném případě soud přihlédl zejména k době, po kterou se obžalovaný dopouštěl jednání vůči nezletilé poškozené, a k následkům, které mělo jednání zejména na psychickém stavu poškozené. K osobě obžalovaného pak bylo zjištěno, že je svobodný, žije s partnerkou M. B., s níž vychovává nezletilého syna J. H. Obžalovaný je vyučený, pracuje brigádně s výdělkem 20 000 Kč měsíčně. Je nemajetný. Dosud nebyl soudně trestán ani postižen pro spáchání přestupku.
33. Když soud vzal v úvahu všechny shora rozvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, skutečnost, že nezletilá je v současné době v jiném výchovném prostředí, a v neposlední řadě i dobu, která od spáchání činu uplynula, dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného lze dosáhnout uložením ještě výchovného trestu, trestu nespojeného s bezprostředním omezením jeho osobní svobody. Jako takový zvolil podmíněně odložený trest, a to s ohledem na čas, který uplynul od spáchání činu i od předchozího rozhodnutí v této trestní věci, mírnější v jeho výměře i v délce zkušební doby. Trest odnětí svobody soud vyměřil lehce nad spodní hranici trestní sazby § 198 odst. 2 trestního zákona, který lze uložit od dvou do osmi let, tedy v trvání dvou roků a šesti měsíců, který je s ohledem na okolnosti případu a délku doby, po kterou se obžalovaný dopouštěl trestné činnosti, a intenzitu násilí vůči nezletilé pro nápravu obžalovaného dostačující a současně nezbytný. Jeho výkon soud podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let, tedy v polovině zákonného rozpětí stanoveného v § 85 odst. 1 trestního zákoníku, a to jak s ohledem na délku uloženého trestu, tak s přihlédnutím k tomu, že v domácnosti obžalovaného jsou další dvě nezletilé děti, přičemž vůči P. B., dceři své družky, se měl obžalovaný podle svědectví její sestry E. rovněž dopouštět násilí, byť ona sama to popírá. Je však na místě chování obžalovaného sledovat a kontrolovat po delší dobu. Vzhledem k chování obžalovaného od spáchání činu a po dobu celého trestního řízení, kdy se nedopustil žádného protiprávního

jednání, pak soud dospěl k závěru, že není na místě jeho chování kontrolovat a sledovat za pomoci dohledu probačního úředníka, jak tomu bylo v dřívějším rozhodnutí,

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 13. října 2022

Mgr. Ladislava Lužanová, v.r.
předsedkyně senátu